

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **B. B.**

oskarżonej o czyn z art. 231 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 sierpnia 2025 r.,

wniosku Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

zawartego w postanowieniu z dnia 16 lipca 2025 r., sygn. akt III K 517/25,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu o sygn. akt III K 517/25 do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jarocinie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu postanowieniem z dnia 16 lipca 2025 r. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wskazano, że przedmiotem rozpoznania jest prywatny akt oskarżenia, w którym jako sprawca rzekomych przestępstw wskazana została B. B., która jest sędzią z ponad 37-letnim stażem pracy w wydziałach

karnych w Sądzie Rejonowym Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, a wcześniej przed podziałem, w Sądzie Rejonowym w Poznaniu. W tej sytuacji dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem przedmiotowej sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jako zasadny zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podkreślano, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 § 1 k.p.k., winno być odnoszone do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie ryzyko powstania takich wątpliwości u zewnętrznego obserwatora zaistnieje wówczas, gdy sędzia sądu właściwego do rozpoznania sprawy jest stroną postępowania, zwłaszcza oskarżonym (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 5 maja 2004 r., V KO 22/04, OSNwSK 2004, nr 1, poz. 840; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2010 r., III KO 100/09, OSNwSK 2010, nr 1, poz. 169; postanowienie SN z dnia 2 lutego 2010 r., III KO 3/10, OSNwSK 2010, nr 1, poz. 233; postanowienie SN z dnia 28 maja 2025 r., V KO 88/25).

Taka też sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Prywatny akt oskarżenia wniesiony został bowiem przeciwko sędziemu wykonującemu obowiązki w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy, który to tego posiada kilkudziesięcioletni staż pracy, będąc tym samym doskonale znanym w poznańskim wymiarze sprawiedliwości. Ponadto oskarżyciel domaga się przesłuchania w charakterze świadków zarówno sędziego Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, jak i sędziów Sądu Okręgowego w Poznaniu. W tej sytuacji zasadnym jest przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, położonemu w innej apelacji niż poznańska. Kryteria te spełnia Sąd Rejonowy w Jarocinie, który ma siedzibę w stosunkowo niewielkiej odległości od sądu właściwego.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]